

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

31 Dictiones, eo ipso & ipso jure sunt latae sententiae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

7. ad Cerinth. cap. 4, 2. ad eisdem cap. 6. Et est caput Ecclesie, cap. non decet, 12, & cap. sacrosanctam, 22, distin. ac ditionum ad Romanam Ecclesiam pertinentium cultos, & administrator à Deo est constitutus, 1, ad Corinth. d. cap. 4. & Abb. in capitulo constitutus, num. 9, de re script. cum linea finita per mortem Alphonsi sine liberis, & descendantibus civitatis & Ducatus Ferrariae, illiusque Comitatus, ac aliarum civitates, & terrarum alias eidem, & suis prædecessoribus à Rom. Pont. in feudum concessæ, ad Romanam Ecclesiam, Sedemque, & Cameram Apostolicam, tam ex dictæ Constitutionis forma, & tenore, quam juris communis dispositione forent reversa, ac legitimè devoluta, & Cæsar Dux Mutinæ non esset in investituris comprehensus; quapropter non succedit, cap. unic. §. filia, in fin. de success. feud. cap. unic. in fine, de feud. march. & cap. unic. §. si enim Titij, de success. frat. civitatem, & Ducatum prædictum cum suis pertinentiis recuperavit, ut inferius dicitur.

29. Quamvis enim regulariter de jure bona Eccles. solita infeudari, postquam erant ad ipsam Ecclesiam reversa, aliis in feudum concedi possent, cap. 1, de ijs, qui feud. dar. poss. in principio, etiam sine aliqua solemnitate, Abb. in cap. ut super, num. 11, de reb. Eccles. non alien. & Clar. in §. feudum, qu. 13. vers. item quæro, lib. 4.

Hodie tamen jus hoc est correctum, 31 quod ad civitates, castra, terras, oppida, & loca Sedi Apostolicæ, tam mediata, quam immediata subjecta, quæ devoluta, & pro tempore devolvenda, absque alia ulteriori declaratione, & illorum

possessionis apprehensione eo ipso Sedi, & Cameræ Apostolicæ incorporata, ac ad jus, proprietatem, & dominium pristinum, ac possessionem rediisse censentur; perinde ac, si per quadraginta annos, & ultra, civitates, & loca prædicta à Sede Apostolica immediate possessa, & nunquam in feudum, aut alium titulum concessa fuissent, ut in eadem Constituit. Pii V. ibi, hac nostra perpetua valitura, juncta declaratione Innocentij post princip. eadem constitutione, ibi, prohibitam fuisse, & prohiberi, omnem, & quamcunque infeudationem, ac alienationem civitatum, terrarum, oppidorum, & locorum Sedi Apostolicæ, tam mediata, quam immediata subjectorum, non solum ne fiat, neve attentetur post eorum devolutionem, sed etiam antequam devolvantur, ac omnem, & quamcunque in perpetuum, vel ad tempus, prorogationem, ac extensionem infeudationum, investiturarum, & concessionum, de dictis civitatibus, terris, oppidis, & locis nondum finitarum, ipsorumque incorporationem, quod ad effectum impediendæ infeudationis, alienationis, prorogationis, & extensionis hujusmodi, non à die eorum devolutionis, sed à die ipsius constitutionis, etiam antequam illa devolvantur, ipso jure cum omnibus clausulis, & decretis in prædicta constitutione contentis, Cameræ, & Sedi Apostolicæ factam censeri.

Et dictiones, de eo ipso, & ipso jure, ibi appositæ, sunt latæ sententiæ, l. fin. §. fin. verò postquam, C. de jur. deliber. cap. seculis, §. si qua verò, de penit. in 6. Et, quia Dux Mutinæ civitatem, & alia fortalitia ejusdem Ducatus militibus,

& armis muniverat, deventum fuit ad arma.

- 32 Nam Papa ꝑ utrumque gladium habet, spirituale, & temporale, *Luc. cap. 22. Paul. 1. Corinth. cap. 6, cap. 1, S. in; hac, de major. & obed. in extravag. com. Berlat. cons. 124, num. 63, lib. 1. & post Archid. in cap. quoniam, 10, dist. Bald. in l. cum multa, num. 2, C. de bon. qualib. ubi, quòd Constantinus in resignatione regali-
um, ostendens non legitime se habuisse, cum ab Ecclesia non receperit; Papæ enim, & temporali gladio vim vi repellere, & injustis armis, ꝑ iusta Romanæ Ecclesiæ arma opponere licuit, cum gladio temporali ad propriam defensionem unicuique, etiam privato, liceat uti, *gloss. fin. in cap. dilecto, in fine. & ibi Jo. Andr. Dam. & Franc. de sentent. excomm. in 6. Et propterea Papa validum, tum peditum, tum equitum exercitum in statu ecclesiastico constari, & apparari iussit, ac fecit, quia bellum ꝑ iustum in vasorem propulsando, & bona occupata repetendo, ei indicere, & facere licebat, cap. iustum, 23, quest. 3. Abb. in cap. excommunicamus, 1, num. 8, de heret. & Navarr. in cap. contrarium, num. 4, de penit. dist. 5, tom. 1. Iusta enim bellandi causa cum Principis auctoritate, & intentione, seu animo, & modo rectè bellandi iustum bellum efficit, & militare non est delictum, *Luc. cap. 3, vers. & ait illis, cap. militare, 23, quest. 1. & Navarr. d. cap. contrarium, num. 3, & s.***

Papa autem, ut Pii pastoris officium, & paternam curam in omnibus partibus integrè geret, cum primò armis ecclesiasticis, nempe censuris in executionem

sententiæ pro dicti Ducatus recuperatione usus fuisset; ac demum paratum exercitum haberet, ut quantum fieri posset, sanguinis effusioni parceretur, Petrum ꝑ Aldobrandinum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem ex fratre nepotem, Legatum de latere cum dicto exercitu misit, cuius opera, ingenii, ac virtutis præstantia, dux Mutinæ, ut bonum decet Principem, juri acquievit, eidemque Camera, & Sedi Apostolicæ ꝑ Ducatum Ferrariæ restituit, armis depositis sine aliqua sanguinis effusione.

Et, cum ex præmissis proculdubio constet, civitates, castra, & terras Sedi Apostolicæ immediatè subjectas, per devolutionem eidem Camera Apostolicæ incorporari, ut in causa ejusdem feudi Ducatus Ferrariæ de anno 1596. fuit per Papam sententiarum constitutionibus, & juribus supra allegatis, quæri potest, quid juris in devolutionibus, ꝑ terrarum, castrorum, ac locorum, mensarum Episcopaliū, & Abbatialiū, pro quibus ab Episcopis, & Abbatibus, aliisque Prælatibus, solent utiles domini in feudari. Et videtur, quòd Prælati feuda ad eorum Ecclesias devoluta possint aliis infeudare in tribus casibus.

Primò, decedente vasallo sine descendentibus, & feudo devoluto.

Secundò, filium, vel consanguineum alienantis ejusdem feudi consortem.

Tertiò, feudum alienatum, quòd Prælati facile recuperare non potest, alicui laico in feudum concedere, qui, & illud recuperet, & in feudum ab Ecclesia recognoscat, ut text. in d. cap. 2, de feudis, & ibi Abb. num. 3. etiam non obstante juramento, quòd à Prælatibus præstatum